

ลักษณะ 3 การขาดจากการสมรส

หมวด 1 บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา 81 คู่สมรสขาดจากการสมรสได้ โดย

- (1) สามี หรือภริยาตาย
  - (2) พิธีต่อละ
  - (3) พิธีปาชะคุ
  - (4) พิธีสาบาน หรือ
  - (5) ตัดรูปปาชะคุ¹
- ก. กรณีเสพเมถุนนिरโทษ
ข. กรณีดื่มน้ำนม หรือ
ค. สามีหรือภริยาเป็นมูรตัด

---

¹ คำว่า “ตัดรูปปาชะคุ” อุบติหาระห์ศัพท์ในมาตรา 122

หมวด 2 พิธีต่อละ

มาตรา 82 ต่อละ คือการคลายนิตिसัมพันธ์สมรสของสามีอันขาดจากการสมรสจากภริยา โดยพิธีต่อละ¹

มาตรา 83 ต่อละจะสมบูรณ์ ต่อเมื่อสามีผู้มีได้เสียสติเพราะเสพสุรายาเมาโดยมิได้เจตนา ได้

(1) เปล่งวาจาต่อละกับภริยาโดยตรง หรือถ้าโดยปริยายก็จะกระทำได้ออวัยวะที่เป็นส่วนเกินของร่างกาย เช่นมือ เว้นแต่อวัยวะหรือส่วนของร่างกายที่หลุดขาดจากอากัปภริยาไปแล้ว หรือส่วนของร่างกายที่เป็นปฏิภูล เช่นอุจจาระ ถ้าเปล่งวาจาต่อละ

- ก. ชัดแจ้ง และทราบความหมายของคำต่อละนั้น มิจำเป็นต้องเปล่งด้วยเจตนาต่อละ
- ข. มีชัดแจ้ง เช่นเคลือบคลุม หรือแกล้งพูดไม่ชัด จำต้องเปล่งด้วยเจตนาต่อละ
- ค. ลับหลังภริยา ต้องระบุนามภริยาที่ต่อละ ถ้ามีภริยาดั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
- ง. ต่อหน้าภริยา ระบุนามภริยาก็ได้

(2) ทำหนังสือต่อละ ต้องเขียนหรือพิมพ์ด้วยตนเอง แต่มีจำต้องลงลายมือชื่อถ้า

- ก. มีข้อความชัดแจ้งและทำโดยเจตนาต่อละ มีจำต้องอ่านก็ใช้ได้
- ข. มีข้อความชัดแจ้งแต่ทำโดยมิได้เจตนาต่อละ หรือหนังสือนั้นมีข้อความมิชัดแจ้ง จำต้องอ่านออกเสียงด้วยเจตนาต่อละจึงจะใช้ได้ หรือ

(3) แสดงอาณัติสัญญาเป็นความหมายต่อละ ถ้าเป็นไป เมื่อ

- ก. ประชาชนทราบความหมายแห่งอาณัติสัญญานั้น มีจำต้องแสดงด้วยเจตนาต่อละ

ข. ผู้ที่ทราบความหมายแห่งอาณัติสัญญานั้นได้เฉพาะแต่ผู้ที่คุ้นเคยใกล้ชิดกับสามีไปนั้นต้องแสดงด้วยเจตนาต่อละ

¹ จากอัล-หะดีษ

ไม่มีสิ่งที่ยาลาลใด ๆ ทำให้พระองค์อัลลอฮ์โกรธกริ้วมากกว่าการหย่าร้าง

มาตรา 84 ตอละ เป็นเอกสิทธิ์ของสามี สามีทรงสิทธิที่จะตอละได้ฝ่ายเดียว มิ
จำต้องได้รับความยินยอมจากภริยา เว้นแต่สามีตอละเพราะได้รับสินจ้างจากภริยาโดยตรง

มาตรา 85 วาสิมุจเบรูกดี วาสีอามกดี ซึ่งประกอบพิธีสมรสแทนชายผู้ยังไม่
บรรลุนิติภาวะ หรือวิกลจริตตามมาตรา 41 และ 47 ไม่มีสิทธิตอละแทนชายเหล่านั้น

มาตรา 86 สามีมีสิทธิตอละภริยาแต่ละคนได้ไม่เกินคนละ 3 ตอละ เว้นแต่สามี
ผู้เป็นทาสมีสิทธิตอละภริยาแต่ละคนได้ไม่เกินคนละ 2 ตอละ ในกรณีตอละทุกกรณี

มาตรา 87 การอนุমানจำนวนแห่งตอละ

(1) สามีตอละแต่ละครั้ง ให้ถือเป็นครั้งละ 1 ตอละ

(2) สามีตอละครั้งเดียว แต่ได้กำหนดจำนวนตอละโดยชัดแจ้ง ให้ถือเป็นจำนวน
ตอละตามที่สามีกำหนด เว้นแต่สามีกำหนด

ก. น้อยกว่า 1 ตอละ ให้ถือเป็น 1 ตอละ

ข. มากกว่า 3 ตอละ ให้ถือเป็น 3 ตอละ

(3) ถ้าสามีมิได้กำหนดจำนวนตอละโดยชัดแจ้ง แต่ใช้ถ้อยคำอันแปลความหมาย
ได้ว่า สามีประสงค์จะกำหนดจำนวนตอละมากกว่า 1 ตอละแล้ว ให้ถือเป็นจำนวนตอละตาม
ที่แปลความหมายได้เช่นนั้นดงกัน

(4) สามีกำหนดจำนวนตอละโดยอาศัยเงื่อนไขหรือเงื่อนไขใด เมื่อเงื่อนไขหรือ
เงื่อนไขนั้นสำเร็จ หรือถึงหนคเริ่มต้นหรือสุดสิ้น แล้วแต่กรณี ให้ถือเป็นจำนวนตอละ
ตามที่สามีกำหนด

แต่กรณีตาม (3) และ (4) นี้ ถ้าสามีมิได้เคยร่วมประเวณีกับภริยานั้น ให้ถือเป็น
1 ตอละ

(5) สามีมอบสิทธิให้ภริยาเปล่งวาจาตอละตามมาตรา 93 ให้ถือเป็นจำนวนตอละ
ตามที่สามีกำหนด เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ให้ถือเป็น 1 ตอละ เมื่อสามี

ก. มิได้กำหนดจำนวนตอละ ถ้าเจตนาในจำนวนไม่ตรงกันหรือมิได้เจตนาในจำนวน
ทั้ง 2 ฝ่าย หรือเจตนาในจำนวน แต่ฝ่ายเดียว หรือ

ข. กำหนดจำนวนตอละ แต่คำตอละที่ภริยากล่าวาระบุจำนวนมิตรงกับจำนวนที่
สามีกำหนด

(6) สามีมอบสิทธิให้ตัวแทนต่อละตามมาตรา 94 ให้ถือเป็นจำนวนต่อละตามที่สามีกำหนด ถ้า

ก. สามีมิได้กำหนดจำนวนต่อละ หรือตัวแทนต่อละต่ำกว่าจำนวนที่สามีกำหนด ให้ถือเป็น 1 ต่อละ

ข. ตัวแทนต่อละเกินจำนวนที่สามีกำหนด ให้ถือเป็นจำนวนต่อละตามที่สามีกำหนด มาตรา 88 ในระหว่างต่อละรอยายี สามีมิสิทธิต่อละเพิ่มได้จนกว่าจะครบ 3 ต่อละ มาตรา 89 สามิตอละกรียายังไม่ครบ 3 ต่อละ เมื่อกลับคืนดีกับกรียาโดยพิธีรรอยาะ¹ หรือพิธีสมรส มิสิทธิต่อละได้อีก 1 หรือ 2 ต่อละ แล้วแต่กรณี

มาตรา 90 สามิตอละกรียาครบ 3 ต่อละแล้ว เมื่อกลับคืนดีกับกรียาโดยพิธีสมรส ตามมาตรา 91 (3) มิสิทธิต่อละได้ 3 ต่อละอีก

มาตรา 91 ต่อละตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้เท่านั้นเป็นบาเอ็น ต่อละนอกนั้น เป็นรอยายีทั้งสิ้น

(1) สามีมิได้เคยเสพเมถุนกับกรียา

(2) สามิตอละโดยได้รับสินจ้างจากกรียา หรือบุคคลภายนอก ตามมาตรา 95 ถึง 101 และ

(3) สามิตอละกรียาครบ 3 ต่อละ

สามีจะสมรสกับกรียาคู่หย่าครบ 3 ต่อละเช่นว่านี้ได้ต่อเมื่อกรียาคู่หย่านั้นได้ประกอบพิธีสมรส และร่วมประเวณีกับชายอื่นซึ่งมีความใคร่พอสมควร และพ้นเขตอีดาฮูของสามีใหม่แล้ว

มาตรา 92 นอกจากสามีต่อละด้วยตนเอง ต่อละนั้นย่อมสำเร็จได้ โดย

(1) สามีมอบสิทธิให้กรียาต่อละ

(2) สามีมอบสิทธิให้ตัวแทนต่อละ

(3) สามีหรือตัวแทนของสามี ต่อละโดยได้รับสินจ้างจากกรียา หรือบุคคลภายนอก แล้วแต่กรณี

(4) สามีผิดทัณฑ์บนต่อละที่ให้กรียาไว้

¹ คำว่า "รอยาะ" ดูบทวิเคราะห์ศัพท์ในมาตรา 164

- (5) ปรียาละเมิดข้อกำหนดต่อละที่สามีกำหนดไว้
- (6) เงื่อนไขต่อละที่สามีกำหนดไว้สำเร็จแล้ว
- (7) เงื่อนไขเวลาที่สามีกำหนดต่อละไว้ถึงกำหนดเวลาเริ่มต้น หรือสุดสิ้น แล้วแต่กรณี หรือ
- (8) เงื่อนไข และเงื่อนไขเวลาที่สามีกำหนดต่อละไว้สำเร็จ หรือถึงกำหนดเวลาเริ่มต้น หรือสุดสิ้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 93 ในกรณีสามีมอบสิทธิให้ปรียาต่อละเป็นต่อละต่อเมื่อปรียาต่อละด้วยเจตนาโดยพลัน ในการนี้สามีมอบสิทธิแต่งตั้งตัวแทนให้กระทำได้

การมอบสิทธิและการต่อละเช่นว่านี้ แต่ละฝ่ายจะเลือกกระทำโดยวาจาหรือหนังสือก็ได้

สามีมอบการมอบสิทธิก่อนปรียาต่อละได้

มาตรา 94 สามีมอบแต่งตั้งตัวแทนต่อละได้แต่เฉพาะในการต่อละที่มีได้มีเงื่อนไข เงื่อนไขเวลา หรือทัศนคติบน

ถ้าสามีมอบสิทธิให้ตัวแทนเลือกต่อละได้สุดแล้วแต่ใจของตัวแทน ต่อละที่ตัวแทนกระทำไปจะเป็นต่อละต่อเมื่อตัวแทนได้ต่อละ โดยมีได้มีเงื่อนไข เงื่อนไขเวลา หรือทัศนคติบน

มาตรา 95 ในกรณีสามีมอบต่อละโดยได้รับสินจ้างจากปรียา หรือบุคคลภายนอก ฟังแบ่งแยกได้เป็น 2 ตอน คือทำความตกลงในเรื่องสินจ้าง 1 ทำพิธีต่อละโดยได้รับสินจ้างตั้งได้ตกลงนั้นอีก 1 การเจรจาโต้ตอบในเรื่องสินจ้างมิเป็นมูลก่อให้เกิดเป็นต่อละ การทำพิธีต่อละโดยได้รับสินจ้างดังกล่าวนี้ นอกจากจะต้องกระทำอย่างเช่นต่อละธรรมดาแล้ว ยังต้องเป็นไปตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

- (1) ต้องมีการเสนอและสนอง¹ คำเสนอต้องไม่มีข้อความนอกเรื่องในท่ามกลาง และเมื่อสุดสิ้นคำเสนอ และคำสนองต้องไม่มีข้อความนอกเรื่องในเบื้องต้นและท่ามกลาง คำสนอง

การเสนอและการสนองเช่นว่านี้ หรือการถอนคำเสนอ แต่ละฝ่ายจะเลือกกระทำโดยวาจาหรือหนังสือก็ได้

---

¹ คำว่า "เสนอและสนอง" ดูบทวิเคราะห์ศัพท์ในมาตรา 2 (27)

(2) ต้องมีการระบุถึงสินจ้าง คือภริยา หรือบุคคลภายนอกเสนอให้สินจ้างแก่สามี เพื่อตอละ และสามีได้ตอละหรือเสนอตอละเพื่อสินจ้างแก่ภริยา หรือบุคคลภายนอก และภริยา หรือบุคคลภายนอกสนองรับ แล้วแต่กรณี หากในการทำพิธีตอละมิได้ระบุถึงสินจ้าง ตอละนั้นเป็นตอละรอยายี

(3) สามีภริยาหรือบุคคลภายนอก มีสิทธิแต่งตั้งตัวแทนเสนอหรือสนองตอละ หรือสินจ้างได้ แล้วแต่กรณี ภายในบังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา 98

(4) ภายใต้บังคับบทบัญญัติอนุมาตรา (3) แห่งมาตรานี้ และมาตรา 98 สามีฝ่ายหนึ่ง ภริยา หรือบุคคลภายนอกอีกฝ่ายหนึ่ง หรือตัวแทนของบุคคลเหล่านั้น เป็นผู้เสนอหรือสนองตอละ หรือสินจ้างได้ แล้วแต่กรณี ส่วนบุคคลภายนอกรวมทั้งตัวแทนจะเสนอหรือสนองได้ระหว่างตนกับสามีหรือตัวแทนของสามีเท่านั้น

ถ้าบุคคลภายนอกเป็นผู้เสนอสินจ้าง ในการเสนอครั้งหนึ่ง จะเสนอได้ต่อสามีของหญิงคนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะแต่ผู้เดียว หากสามีนั้นมีภริยาหลายคนต้องระบุนามหรือสรรพนามภริยานั้นโดยชัดแจ้งด้วย

(5) ตอละโดยมีสินจ้างนี้จะสมบูรณ์ต่อเมื่อ

ก. ถ้าคำเสนอ หรือคำสนองในเรื่องสินจ้างก็ดี ถ้อยคำที่ตอละก็ดี มีชัดแจ้งต้องประกอบด้วยเจตนาของผู้เสนอผู้สนองที่จะให้และรับสินจ้างนั้น หรือประกอบด้วยเจตนาตอละของสามีผู้ตอละ แล้วแต่กรณี ถ้ามีการแต่งตั้งตัวแทนให้ถือเจตนาของตัวการ

ในกรณีที่คำเสนอ หรือสนองเป็นหนังสือ ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 83 (2) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข. คำสนองตอบในสินจ้างต้องตรงกับคำเสนอ เช่นมิได้เปลี่ยนแปลงประเภทหรือจำนวน

ค. หากสินจ้างนั้นเป็นหนี้หรือทรัพย์สินที่ต้องด้วยเกณฑ์บริจาคตาน¹ ต้องมิได้เสนอหรือสนองในส่วนที่จะต้องบริจาคตาน

ง. ในกรณีที่สามีเป็นผู้เสนอ ผู้สนองต้องเป็นผู้ได้รับเสนอ

(6.) สินจ้างนั้นรวมทั้งทรัพย์สิน หนี้สิน คุณประโยชน์ และการรับรองชำระหนี้ นั้นแก่สามี หรือแทนสามี

¹ คำว่า "บริจาคตาน" ดูบทวิเคราะห์ศัพท์ในมาตรา 2 (13)

(7) กรณีที่สามี่ไม่มีสิทธิเพิกถอนคำเสนอตามมาตรา 101 (3) และมาตรา 108

(2) การตกลงเปลี่ยนแปลงประเภทหรือจำนวนสินจ้างใหม่ ไม่เป็นเหตุกระทบประเภทหรือจำนวนสินจ้างที่สามี่เสนอไว้เดิม ถ้ากรียากลับถือเอาตามเดิม

(8) กรณีที่สามี่กำหนดให้ชำระสินจ้างพร้อมกับคำสนองก็ดี กรียาหรือบุคคลภายนอกเสนอขอชำระสินจ้างโดยพลัน ถ้าสามี่ตอละก็ดี ตอละจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ชำระสินจ้างพร้อมกับคำสนอง หรือชำระสินจ้างในขณะที่สามี่ตอละ แล้วแต่กรณี

(9) กรียาสนองจำนวนตอละมีตรงจำนวนที่สามี่เสนอ ให้ถือเป็นจำนวนตอละตามที่สามี่เสนอ

มาตรา 96 ทรัพย์สินซึ่งกรียา บุคคลภายนอก หรือตัวแทนของบุคคลเหล่านั้นเสนอให้สามี่เพื่อเป็นสินจ้างในการตอละก็ดี ทรัพย์สินซึ่งสามี่เสนอขอเป็นสินจ้างในการตอละก็ดี หากมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ สินจ้างนั้นเป็นสินจ้างวิบัติ

(1) เป็นทรัพย์ห้ามยึดถือ¹

(2) เป็นทรัพย์สินซึ่งมิได้เป็นกรรมสิทธิของผู้ที่จะชำระทรัพย์สินนั้น

(3) เป็นทรัพย์สินซึ่งไม่มีอยู่เฉพาะหน้า หรือเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีตัวจริง และมีสามารถจะอนุমানราคาของทรัพย์สินนั้นได้ เช่นหลอกหลวงให้สามี่ตอละด้วยทรัพย์ซึ่งอ้างว่าอยู่ในหีบ แต่ความจริงในหีบนั้นไม่มีทรัพย์เลย

(4) เป็นทรัพย์ที่แบ่งออกเป็นชิ้นเป็นกองแล้ว เช่นหนังสือหลายเล่ม แต่ได้มีการตอละไปโดยยังมีได้กำหนดว่าสินจ้างจะเป็นทรัพย์ชิ้นใดกองใด

(5) เป็นทรัพย์ที่มีปริมาณไม่แน่นอน

มาตรา 97 ตอละใดซึ่งได้กระทำไปโดยสินจ้างวิบัติ ถ้า

(1) บุคคลภายนอก หรือตัวแทนบุคคลภายนอก เป็นผู้เสนอหรือสนองให้สินจ้างนั้นตอละนั้นเป็นตอละรอยาอี

(2) กรียา หรือตัวแทนกรียาเป็นผู้เสนอหรือสนองให้สินจ้างนั้น ตอละนั้นเป็นตอละบาเอ็น เว้นแต่ทรัพย์ห้ามยึดถือ และสามี่รับไว้โดยมิได้เจตนาเอาทรัพย์นั้นเป็นประโยชน์ตอละนั้นเป็นตอละรอยาอี

¹ คำว่า "ทรัพย์ห้ามยึดถือ" ดูบทวิเคราะห์ศัพท์ในมาตรา 2 (32)

มาตรา 98 ในกรณีต่อละเพื่อสินจ้างนี้ หากฝ่ายสามีเป็นผู้เสมือนไร้ความสามารถ ตอละนั้นเป็นตอละบาเอ็น หากภริยากี่ดี บุคคลภายนอกที่เสนอให้หรือสนองรับให้สินจ้างแก่ สามีก็ดี หรือทั้งสามีและภริยากี่ดี เป็นผู้เสมือนไร้ความสามารถ ตอละนั้นเป็นตอละรอยายี แม้ผู้พิทักษ์หรือวาสิจะให้ความยินยอมก็ตาม หากสามีก็ดี ภริยากี่ดี หรือบุคคลภายนอกเช่นว่า มาณีก็ดี เป็นทาส ตอละนั้นเป็นตอละบาเอ็น

ผู้เสมือนไร้ความสามารถ หรือทาสอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนของสามี ภริยา หรือบุคคลภายนอกให้เป็นผู้เสนอหรือสนองสินจ้างในการตอละได้ แต่เฉพาะในกรณีที่ผู้ เสมือนไร้ความสามารถเป็นตัวแทน ถ้า

(1) ภริยา หรือบุคคลภายนอกได้มอบสังหาริมทรัพย์แก่ตัวแทนนั้นเพื่อนำไปชำระ แก่สามีด้วย ตอละนั้นเป็นตอละรอยายี

(2) ภริยาหรือบุคคลภายนอกมิได้มอบสังหาริมทรัพย์แก่ตัวแทนเพื่อนำไปชำระ แก่สามี ตอละนั้นเป็นตอละบาเอ็น

มาตรา 99 ในกรณีที่ตอละเป็นตอละรอยายี สามีไม่มีสิทธิในสินจ้าง แต่ถ้าตอละ เป็นตอละบาเอ็น สามีมีสิทธิในสินจ้าง ถ้าสินจ้างนั้นเป็นสินจ้างวิบัติ สามีมีสิทธิบอกปิด และเรียกค่าทดแทนจากภริยาหรือบุคคลภายนอกผู้เป็นเจ้าของสินจ้างนั้นได้ ถ้าได้รับสินจ้าง นั้นไปแล้ว จะเรียกค่าทดแทนได้ ต่อเมื่อได้คืนสินจ้างวิบัติ หรือชำระราคาสินจ้างวิบัติ ถ้า มิสามารถคืนสินจ้างวิบัตินั้นได้

การกำหนดค่าทดแทน เพื่อใช้แทนสินจ้างวิบัติ ให้ศาลกำหนดตามควรแก่ฐานันดรศักดิ์ โดยกำเนิดของภริยา หรือตามรูปร่างของภริยา แล้วแต่ความนิยมของท้องถิ่น ประกอบด้วย อายุ สติปัญญา ชนสมบัติ และความเป็นพรหมจารีของภริยา ตลอดถึงพฤติการณ์ในขณะสิทธิ เรียกร้องเกิดขึ้น

มาตรา 100 ภริยา บุคคลภายนอก หรือตัวแทนของบุคคลเหล่านั้น เสนอสินจ้าง ตามมาตรา 95 ถึง 99 เพื่อตอละต่อสามี หรือตัวแทนของสามี ผู้อยู่เฉพาะหน้าหรืออยู่ห่าง โดยหนังสือ โทรศัพท์ หรือวิทยุโทรทัศน์ ไม่ว่าคำเสนอจะประกอบด้วยเงื่อนไข เงื่อนไขเวลา หรือไม่ก็ตาม เป็นตอละบาเอ็นต่อเมื่อสามีหรือตัวแทนของสามีได้สนองรับโดยพลัน

การสนองรับเช่นว่านี้ สามีหรือตัวแทนของสามีจะสนองรับก็ได้ เว้นแต่ผู้เสนอได้ เจาะจงตัวให้ผู้ใดผู้หนึ่งสนอง ผู้ที่ผู้เดียวมีสิทธิสนอง

ผู้เสนอเพิกถอนคำเสนอก่อนอีกฝ่ายหนึ่งสนองรับได้

การเสนอและสนองโดยประการอื่นนอกจากนี้ เช่นฝ่ายผู้ได้รับคำเสนอได้สนองรับเห็นเข้าไป ผู้สนองมิใช่ตัวผู้รับคำเสนอซึ่งผู้เสนอได้เจาะจงตัว ฝ่ายเสนอได้เสนอโดยโทรเลข วิทยุโทรเลข หรือวิทยุโทรภาพ ฝ่ายเสนอได้เพิกถอนคำเสนอก่อนมีคำสนองรับ หรือคำเสนอและหรือคำสนองมิได้เป็นไปตามความในบทบัญญัติแห่งมาตรา 95 (1) เมื่อสามี หรือตัวแทนสามีได้สนองด้วยการตกลงตามมาตรา 83 แล้ว ตอละนั้นเป็นตอละรอยายี

ถ้าฝ่ายเสนอเป็นเจ้าหนี้ของสามีได้เสนอหนี้นั้นเป็นสินจ้างโดยมีเงื่อนไข หรือเงื่อนไขเวลา ตอละนั้นเป็นตอละรอยายีเสมอ จะเป็นตอละบาเอ็นได้ต่อเมื่อได้เสนอโดยมิได้มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลา

มาตรา 101 สามีเสนอตอละเพื่อสินจ้างตามมาตรา 95 ถึง 99 ต่อภริยา บุคคลภายนอก หรือตัวแทนของบุคคลเหล่านั้น ซึ่งอยู่เฉพาะหน้าหรืออยู่ห่าง โดยโทรศัพท์ วิทยุ-โทรศัพท์ หรือหนังสือ ถ้าเสนอโดย

(1) ไม่มีคำว่า “เมื่อ” หรือคำอื่นอันมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “เมื่อ” (อาปกาลา หรือมานากาลา) แทรกอยู่ในคำเสนอไม่ว่าที่ใด ตอละนั้นเป็น

ก. บาเอ็น เมื่อฝ่ายสนองได้สนองรับโดยพลัน ในขณะที่สุดสิ้นคำเสนอ หรือเมื่อรับหนังสือ

ข. โมฆะ เมื่อฝ่ายสนองได้สนองรับเห็นเข้าไป

(2) โดยป่งระยะเวลา หรือกำหนดวันเวลาให้ทำคำสนอง ตอละนั้น

ก. เป็นบาเอ็น เมื่อฝ่ายสนองได้สนองรับ หรือคำสนองมาถึง ภายในเวลาหรือตรงวันเวลาที่สามีกำหนดไว้วันนั้น

ข. ไม่สมบูรณ์ถ้าฝ่ายสนองได้สนองรับ หรือคำสนองมาถึงไม่ตรงวันเวลาที่สามีกำหนดไว้ หากถึงก่อนกำหนดวันเวลาที่สามีกำหนด คำเสนอนั้นมีสิ้นความผูกพันฝ่ายสนองจะสนองรับเมื่อถึงกำหนดวันเวลานั้นอีกก็ได้

ถ้าฝ่ายสนองมิได้สนองรับภายในกำหนดวันเวลานั้น คำเสนอนั้นสุดสิ้นลง

(3) โดยให้สิทธิที่จะเลือกตอบได้ทุกเมื่อ ฝ่ายสนองได้สนองรับ หรือคำสนองมาถึงเมื่อใด ตอละนั้นเป็นบาเอ็นเมื่อนั้น

หากคำเสนอมีคำว่า “ถ้า” หรือ “เมื่อ” หรือคำอื่นอันมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “ถ้า” หรือ “เมื่อ” ฝ่ายเสนอไม่มีสิทธิเพิกถอนคำเสนอนั้น

คำเสนอหรือคำสนองในกรณีเช่นว่านี้ ถ้ามีข้อความนอกเรื่องแทรกในท่ามกลางคำเสนอ หรือคำสนองนั้น แล้วแต่กรณี คำเสนอหรือคำสนองนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา 102 ในกรณีสามีให้ทัศน့်บนใดเป็นเงื่อนไขต่อละต่อภรรยา ในเมื่อสามีผิดทัศน့်บนนั้น ถ้าสามีกำหนดการผิดทัศน့်บน

- (1) โดยพลัน เป็นต่อละเมื่อสามีผิดทัศน့်บนนั้นโดยพลัน
- (2) โดยป่งระยะเวลา หรือกำหนดวันเวลาเป็นต่อละเมื่อสามีผิดทัศน့်บนนั้นภายในเวลา หรือตรงวันเวลานั้น แล้วแต่กรณี
- (3) โดยมีได้ป่งระยะเวลา หรือกำหนดวันเวลาเมื่อสามีผิดทัศน့်บนนั้นเมื่อใดต่อละเมื่อนั้น

มาตรา 103 ในกรณีสามีออกข้อกำหนดใดเป็นเงื่อนไขต่อละแก่ภรรยา ในเมื่อภริยาละเมิดข้อกำหนดนั้นโดยเจตนา ถ้าสามีกำหนดการละเมิด

- (1) โดยพลัน เป็นต่อละเมื่อภริยาละเมิดข้อกำหนดนั้นโดยพลัน
- (2) โดยป่งระยะเวลา หรือกำหนดวันเวลาเป็นต่อละเมื่อภริยาละเมิดข้อกำหนดภายในเวลา หรือตรงวันเวลานั้น แล้วแต่กรณี
- (3) โดยมีได้ป่งระยะเวลา หรือกำหนดวันเวลาเมื่อภริยาละเมิดข้อกำหนดนั้นเมื่อใดเป็นต่อละเมื่อนั้น

มาตรา 104 ถ้าเงื่อนไขที่สามีกำหนดในการต่อละ เป็นการพันความสามารถของภริยาที่จะปฏิบัติได้ก็ดี เป็นการผิดศีลธรรม ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือขัดต่ออิสลามบัญญัติก็ดี การที่ภริยามีปฏิบัติตามเงื่อนไข หากทำให้ต่อละนั้นเป็นผลไม่

หากเงื่อนไขที่สามีกำหนดในการต่อละอยู่ในความสามารถของภริยาจะปฏิบัติได้ แต่มีเหตุสุดวิสัยมาขัดขวาง ภริยาจึงมิสามารถจะปฏิบัติได้ ต่อละนั้นก็มิบังเกิดผลเช่นเดียวกัน แต่ถ้าการที่ภริยามีสามารถปฏิบัติเช่นนี้ เกิดขึ้นโดยการกระทำของภริยาเองก็ดี เกิดขึ้นด้วยความประมาท หรือความนิ่งนอนใจของภริยา มิรีบปฏิบัติในเมื่อมีโอกาสจะปฏิบัติได้ก็ดี แม้การที่ภริยามีสามารถปฏิบัติจะเป็นโดยการกระทำของสามีเองก็ตาม ความมิสามารถปฏิบัติ นั้นหาทำให้ต่อละเสียผลไม่

มาตรา 105 ในกรณีสามีกำหนดเงื่อนไขใดเป็นต่อละแก่ภริยา ให้ถือเป็นต่อละเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว

มาตรา 106 ในกรณีที่มีกำหนดเงื่อนไขเวลาใดเป็นต่อละแก่ภริยา ให้ถือเป็นต่อละเมื่อถึงกำหนดเริ่มต้นหรือสุดสิ้นแห่งเวลานั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 107 ในกรณีที่มีกำหนดเงื่อนไขและเงื่อนไขเวลาใดเป็นต่อละแก่ภริยา ให้ถือเป็นต่อละเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว หรือถึงกำหนดเริ่มต้นหรือสุดสิ้นแห่งเวลานั้นแล้วแต่กรณี

มาตรา 108 ในกรณีที่สามีให้ทัณฑ์บน ออกข้อกำหนด กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดเงื่อนไขเวลา เป็นต่อละแล้วแต่กรณี ตามความในมาตรา 102 ถึง 107

(1) สามีมีสิทธิให้ทัณฑ์บน ออกข้อกำหนด กำหนดเงื่อนไข หรือเงื่อนไขเวลาเพื่อต่อละแต่ถ้าฟังฝ่ายเดียวโดยภริยามิได้รู้เห็นด้วยก็ได้

(2) สามีหรือภริยาไม่มีสิทธิเพิกถอนหรือระงับทัณฑ์บน หรือกำหนดต่อละนั้น

(3) ถ้าต่อละสำเร็จ โดย

ก. เป็นไปตามทัณฑ์บนหรือกำหนดต่อละนั้น ทัณฑ์บนหรือกำหนดต่อละนั้นเป็นอันระงับไปมิผูกพันสามีภริยา ถ้าสามีกลับคืนดีกับภริยานั้นโดยพิธีรอเยาะ

ข. เหตุอื่น และมีเซตต่อละบาเอ็น ทัณฑ์บน หรือกำหนดต่อละนั้นย่อมผูกพันสามีหรือภริยาอยู่ตามเดิม ถ้าสามีกลับคืนดีกับภริยานั้นโดยพิธีรอเยาะ

มาตรา 109 ในกรณีสามีสงสัยว่า

(1) จำนวนต่อละมากหรือน้อย หรือ

(2) ต่อละหรือไม่

ให้ถือว่าเป็นจำนวนต่อละน้อย หรือมิได้ต่อละ แล้วแต่กรณี

หมวด 3 พิธีปาชะคุ

มาตรา 110 ปาชะคุ คือการทำลายนิติสัมพันธ์สมรสซึ่งสามีหรือภริยาจำต้องดำเนินการเป็นคดีเพื่อขาดจากการสมรสโดยพิธีปาชะคุ

มาตรา 111 คดีฟ้องปาชะคุนั้น ถ้า

(1) สามี หรือภริยาวิกลจริต เป็นโรคผิวหนัง ต่างขาเป็นส่วนมาก หรือเป็นโรคเรื้อน ก่อนหรือภายหลังสมรสก็ตาม อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องปาชะคุได้

(2) สามีมีอวัยวะส่วนสืบพันธุ์เกินขนาดที่ภริยาจะรับการร่วมประเวณีได้ ภริยาฟ้องปาชะคุได้

(3) สามีซึ่งบรรลุนิติภาวะและไม่วิกลจริตมีอวัยวะส่วนสืบพันธุ์พิการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

ก. อ่อนแอ หรือเป็นโรคไส้เลื่อนจนมิสามารถร่วมประเวณีได้ ภริยาฟ้องปาชะคุได้ต่อเมื่อมิได้เคยร่วมประเวณีกับสามีภายในบังคับบทบัญญัติดังต่อไปนี้

1. เมื่อศาลฟังข้อเท็จจริงได้ตามฟ้องของภริยา ให้พิพากษาว่าอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของสามีพิการ แต่จะกระทำพิธีปาชะคุให้ได้ต่อเมื่อภริยาอยู่ร่วมกับสามีตามเดิมอีก 1 ปี หลังจากฟังคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว

2. เมื่อได้อยู่ร่วมกับสามีครบ 1 ปีแล้ว ภริยาขอให้ทำพิธีปาชะคุได้ทุกเมื่อ เว้นแต่ภายในกำหนดระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันอยู่ร่วมกัน หรือหลังจาก 1 ปีแต่ภริยายังมิได้ขอให้ทำพิธีปาชะคุ สามีได้ร่วมประเวณีกับภริยา ภริยาไม่มีสิทธิที่จะขอทำพิธีปาชะคุเพราะเหตุนี้ได้ต่อไป นอกจากจะได้ขาดจากการสมรสเพราะเหตุอื่นก่อนแล้วกลับคืนดีกันใหม่ ภริยาจึงฟ้องใหม่ได้

ถ้าภริยามิยินยอมอยู่ร่วมกับสามีก็ดี หรือสามีมิสามารถร่วมประเวณีเพราะเหตุภริยาป่วยหรือมิยินยอมก็ดี มิให้คำนวณระยะเวลาระหว่างนั้นเข้าในกำหนดระยะเวลา 1 ปี

ข. ขาดจนมิสามารถร่วมประเวณีได้ จะเป็นโดยภริยาแกล้งทำให้ขาดก็ดี ภริยาฟ้องปาชะคุได้ แม้จะได้เคยร่วมประเวณีกับสามีแล้ว

(4) อวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของภริยามีนื้อหรือกระดูกงอก หรือมดลูกเคลื่อน ปดช่องคลอดจนไม่สามารถร่วมประเวณีได้ สามีฟ้องปาชะคุได้

เหตุที่จะฟ้องปาชะคุตามมาตรานี้ ถ้าฝ่ายที่จะฟ้องร้องได้ทราบก่อนสมรส สิทธิที่จะฟ้องร้องนั้นย่อมระงับไป

มาตรา 112 ในกรณีพิพาทเกี่ยวกับอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของสามีพิการ นอกจากสามีรับตามข้อกล่าวหา ให้ศาลดำเนินการพิจารณาตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(1) ให้ภริยานำสืบ

ก. พยานบุคคลซึ่งได้ยินสามีกล่าวว่าอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของสามีพิการ หรือพยานบุคคลซึ่งเคยเห็นอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ที่ขาด หรือเป็นโรคใส่เลื่อนเช่นนั้น ห้ามมิให้นำพยานบุคคลซึ่งเห็นอวัยวะส่วนสืบพันธุ์อันอ่อนแอนั้นมาสืบ หรือ

ข. พยานเอกสารซึ่งสามีทำขึ้นแสดงว่าอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของสามีพิการโดยชัดแจ้ง

(2) ถ้าพยานภริยาฟังได้ ห้ามมิให้สามีนำสืบพยาน หรือสาบานตนเพื่อหักล้างพยาน

ภริยา

(3) ถ้าพยานภริยาฟังมิได้ เมื่อสามียินยอมสาบานรับรองคำปฏิเสธรให้ฟังตามคำปฏิเสธของสามี

(4) ถ้าสามียินยอมสาบานรับรองคำปฏิเสธ เมื่อภริยายินยอมสาบานรับรองข้อกล่าวหา ให้ฟังตามข้อกล่าวหาของภริยา

(5) ถ้าภริยายินยอมสาบานรับรองข้อกล่าวหาให้ยกข้อกล่าวหาของภริยา

มาตรา 113 ในกรณีพิพาทเกี่ยวกับอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของภริยาพิการ นอกจากภริยารับตามข้อกล่าวหา ให้ศาลดำเนินการพิจารณาตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(1) ให้สามีนำสืบ

ก. พยานบุคคลซึ่งเห็นอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของภริยาพิการ หรือได้ยินภริยากล่าวว่าอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของภริยาพิการ หรือ

ข. พยานเอกสารซึ่งภริยาทำขึ้นแสดงว่าอวัยวะส่วนสืบพันธุ์ของภริยาพิการโดยชัดแจ้ง

(2) ถ้าพยานสามีฟังได้ห้ามมิให้ภริยานำสืบพยานเพื่อหักล้างพยานสามี

(3) ถ้าพยานสามีฟังมิได้ ให้ยกข้อกล่าวหาของสามี

(4) กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ห้ามมิให้คู่กรณีสาบาน

มาตรา 114 คดีฟ้องปาดะคนั้น อีกฝ่ายหนึ่งทราบเมื่อใดให้ฟ้องทันที เว้นแต่มีเหตุจำเป็น หรือมีทราบว่ามีบทบัญญัติบังคับให้ฟ้องทันที

มาตรา 115 สามิไม่มีทรัพย์สินพอที่จะชำระ อีชีกาหุเวิน หรือค่าอุปการะเลี้ยงดู หรือมีทรัพย์สินแต่อยู่ห่างไกลหมดความสามารถที่ภริยาจะเอาชำระจากทรัพย์สินนั้นได้ ภริยาฟ้องปาดะคุได้ภายในบังคับบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(1) สามิค้างชำระอีชีกาหุเวินตามความในมาตรา 135 (2) หรือสามิผิคนัดไม่ชำระคุณประโยชน์ซึ่งตกลงเป็นอีชีกาหุเวินแก่ภริยา ภริยาฟ้องปาดะคุได้ ต่อเมื่อมิได้เคยร่วมประเวณีกับสามิโดยความสมัครใจของภริยา

(2) สามิไม่อุปการะเลี้ยงดูภริยาเฉพาะด้วยโภชนาหาร เครื่องนุ่งห่ม หรือเคหะสถานตามความในมาตรา 63 (1) (2) และ (7)

ก. สำหรับหนี้ที่ค้างชำระตั้งแต่ก่อนวันมีคำพิพากษาในคดีที่ภริยาฟ้องขอปาดะคุนี้ ภริยามีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้ตั้งแต่สถานเดียว จะขอให้ศาลทำพิธีปาดะคุเพราะหนี้นั้นมีได้

ข. ตั้งแต่วันมีคำพิพากษาบังคับให้สามิชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูแก่ภริยาต่อไปหลังจากพิพากษาเป็นอัตรารายวัน ถ้าสามิไม่ชำระหนี้หนี้ครบ 3 วัน นับแต่วันฟังคำพิพากษาเป็นต้นไป ภริยาจึงจะขอให้ศาลทำพิธีปาดะคุให้ได้ เว้นแต่ในระหว่าง 3 วัน หรือก่อนทำพิธีปาดะคุสามิ หรือบิดาหรือปู่ของสามิในกรณีที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ วิกลจริต หรือเป็นผู้เสมือนไร้ความสามารถ แล้วแต่กรณี ได้ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูภริยาตามอัตรารายวันแต่บางส่วน หรือเสร็จสิ้น ให้คำนวณวันที่สามิค้างชำระใหม่ ถ้าวันที่สามิค้างชำระมีจำนวน หรือครบกำหนด 3 วัน แล้วแต่กรณี ภริยามีสิทธิขอให้ศาลทำพิธีปาดะคุได้

(3) ถ้าสามิสูญไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ ไม่ปรากฏว่ามีชีวิตอยู่หรือตาย แต่ยังมีค้ำสิ่งของศาลแสดงว่าสามินั้นตาย หรือสามิอยู่ห่างไกล ภริยาฟ้องปาดะคุได้ต่อเมื่อ

ก. ภริยานั้นบรรลุนิติภาวะแล้ว

ข. เป็นผู้บริสุทธิ์ ชื่อสัตย์สุจริต และเคารพต่อสามิ ตามความในมาตรา 62 (2)

ก. และ

ค. มิสามารถเอาชำระหนี้ ตามความใน (1) หรือ (2) จากทรัพย์สินของสามิได้

(4) ในกรณีที่สามิบรรลุนิติภาวะแล้ว และไม่วิกลจริต สามิจะสูญไปจากภูมิลำเนา

หรือถิ่นที่อยู่หรือไม่ก็ตาม ถ้ากริยายินยอมรับค่าอุปการะเลี้ยงดูตามความในมาตรา 63 (1) (2) และ (7) จากบิดา หรือปู่ของสามี ซึ่งชำระหนี้แทนสามี กริยาฟ้องปดะคะคุณิได้

มาตรา 116 ให้ดะโต๊ะยุติธรรมเป็นผู้กล่าวนำถ้อยคำปดะคะคุณิแก่กริยา หรือ ดะโต๊ะยุติธรรมจะอนุญาตให้กริยากล่าวปดะคะคุณิเองก็ได้

มาตรา 117 ในกรณีที่สามีกริยาขาดจากการสมรสโดยพิธีปดะคะคุณินั้น เป็นบาเอินซึ่งกลับคืนดีกันได้โดยพิธีสมรส

หมวด 4 พิธีสาบาน

มาตรา 118 ในกรณีที่สามีกล่าวหาว่าทารกในครรภ์ภริยา หรือบุตรที่เกิดแต่ภริยานั้น มิเลือกที่จะมีอายุมากน้อยเพียงใด และมีเลือกกว่ายังมีชีวิตอยู่หรือตายแล้ว เป็นบุตรของชายชู้มิใช่บุตรของตน ให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(1) บรรดาบุตรซึ่งต้องห้ามมิให้ถือว่าเป็นบุตรตามมาตรา 167 นั้น ไม่อยู่ในบังคับบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ ห้ามมิให้สามีดำเนินคดีตามความในหมวดนี้

(2) ห้ามมิให้สามีระบุว่าชายชู้นั้นเป็นผู้ใด

(3) ให้คะโต๊ะยุติธรรมกล่าวนำสามีสาบานห้ามมิให้สามีกล่าวคำสาบานเอง

(4) คำสาบานนั้น ให้สามี

ก. ระบุนามพระอัลลอฮ์ยืนยันว่า ตามที่ตนกล่าวหาว่าทารกในครรภ์ภริยา หรือที่เกิดมานั้นเป็นบุตรชายชู้มิใช่บุตรของตน เป็นความจริง ให้กล่าวความข้อนี้ 4 ครั้ง

ข. สบถว่า ตามที่ตนกล่าวหาเช่นนั้นถ้าเป็นความเท็จขอให้พระอัลลอฮ์สาปตนให้กล่าวความข้อนี้ 1 ครั้ง และ

ค. กล่าวคำสาบานในวรรค ก. และ ข. ติดต่อกันโดยพลัน

(5) คดีฟ้องปฏิเสธบุตรตามบทบัญญัติในมาตรานี้ สามีทราบเมื่อใดให้ฟ้องทันที เว้นแต่มีเหตุจำเป็น หรือมิทราบว่ามีบทบัญญัติบังคับให้ฟ้องทันที

มาตรา 119 เมื่อสามีสาบานแล้ว

(1) ให้สามีภริยาขาดจากการสมรสตั้งแต่สิ้นคำสาบานของสามี

(2) ห้ามมิให้ถือว่าทารกหรือบุตรที่เกิดแต่ภริยานั้นสืบสายโลหิตจากสามี

มาตรา 120 ในกรณีที่สามีสาบานตามบทบัญญัติในมาตรา 118 นั้น ถ้า

(1) ภริยาสาบานปฏิเสธคำกล่าวหาของสามีได้ ภริยามิต้องรับผิดชอบในค่าทดแทน

(2) ภริยามิยินยอมสาบานตามความใน (1) ภริยาต้องรับผิดชอบในค่าทดแทน

กำหนดค่าทดแทนนั้น ให้นุโลมตามปริมาณค่าทดแทนในกรณีที่ภริยากระทำชู้

มาตรา 121 ในกรณีที่สามีภริยาขาดจากการสมรสโดยพิธีสาบานนั้น เป็นบาเอ็น และเป็นการขาดกันโดยเด็ดขาด ห้ามมิให้กลับเป็นสามีภริยากันอีกจนตลอดชีวิต

หมวด 5

ตัดรป่าชะค

มาตรา 122 ตัดรป่าชะค คือการทำลายแห่งนิติสัมพันธ์สมรสระหว่างสามีภริยา โดยมีได้ประกอบด้วยเจตนาเพื่อขาดจากการสมรส

มาตรา 123 ชายเสพเมถุนนโรโทษกับหญิง ให้ถือว่าสามีภริยาขาดจากการสมรส ตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้ ถ้าชายเสพเมถุนกับ

- (1) มารดาของภริยาใด สามีขาดการสมรสจากภริยานั้น
- (2) บุตรหญิงที่เกิดแต่ชายอื่นของภริยาใด สามีขาดการสมรสจากภริยานั้น
- (3) ภริยาใดของบิดา เว้นแต่มารดาของชายนั้นเอง บิดาขาดการสมรสจากภริยานั้น
- (4) ภริยาของบุตรชายใด บุตรชายนั้นขาดการสมรสจาก ภริยานั้น

มาตรา 124 สามีหรือภริยาซึ่งมีอายุไม่ถึง 2 ปีบริบูรณ์ ตีมน้ำนมตามความในมาตรา 51 ของญาติอีกฝ่ายหนึ่ง ตามความในมาตรา 49 (6) และ (7) โดยอนุโลมเมื่อใด ให้ถือว่า สามีภริยานั้นขาดจากการสมรสเมื่อนั้น

มาตรา 125 ในกรณีที่สามีมีภริยาหลายคน ภริยาผู้หนึ่งตีมน้ำนมตามความในมาตรา 51 ของภริยาอีกผู้หนึ่ง ให้ถือว่าทั้งภริยาผู้ให้ตีมน้ำนมและผู้ตีมน้ำนมขาดการสมรสจากสามี

ถ้าภริยาผู้ให้ตีมน้ำนมมิได้เคยเสพเมถุน และน้ำนมที่ภริยาผู้หนึ่งตีมน้ำนมมิใช่เป็นน้ำนม ซึ่งเกิดแต่ภริยาผู้ให้ตีมน้ำนมกับสามีนั้นแล้ว สามีและภริยาผู้ตีมน้ำนมนั้นมีสิทธิสมรสกันได้อีก

มาตรา 126 สามีหรือภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นมูรตัดเมื่อใด ให้ถือว่าสามีภริยานั้น ขาดจากการสมรสเมื่อนั้น

มาตรา 127 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา 125 วรรคหลัง ในกรณีที่สามี ภริยาขาดจากการสมรสตามความในมาตรา 123 124 และ 125 วรรคแรกนั้นเป็นบาเอ็นและเป็น การขาดกันโดยเด็ดขาด ห้ามมิให้กลับเป็นสามีภริยากันอีกจนตลอดชีวิต

มาตรา 128 สามีภริยาซึ่งขาดจากการสมรสตามความในมาตรา 126 เมื่อฝ่ายที่เป็นมูรตัดกลับเป็นอิสลามิกแล้ว ถ้าสามีภริยาก่อนนั้น

(1) เคยเสพเมถุนกันแล้ว เมื่อฝ่ายที่เป็นมูรตัดกลับเป็นอิสลามิกภายในเขตอีดาฮ์ ให้ถือว่ากลับเป็นสามีภริยากันอีกเมื่อนั้น โดยสามีต้องมีร่องรอย และมิเลือกกว่าสามีภริยาก่อนนั้น จะสมัครใจเป็นสามีภริยากันอีกหรือไม่

(2) มิได้เคยเสพเมถุนกันเลย หรือฝ่ายที่เป็นมูรตัดกลับเป็นอิสลามิกเมื่อพ้นเขตอีดาฮ์แล้ว ให้กลับคืนดีกันได้แต่โดยพิธีสมรส